

van hem Waarnemingen omtrent de pest, welke te *Tanger* in het jaar 1818 gewoed heeft, aan eenen Genueeschen geneesheer medegedeeld, en eene Voorlezing over den staat der Aardrijkskunde in oude en nieuwe tijden, door hem te *Stokholm* gehouden, en uit het Zweedsch in het Italiaansch vertaald, en voorts, in het Fransch, een Overzicht van de Historische literatuur van het Rijk van Marocco, waarin hij onder anderen hulde doet aan het werk van ONZER HENDRIK HARINGMAN. De toezending der voortbrengselen van zijnen geest en het aanbod om der Klasse nuttig te zijn, hadden reeds ten jare 1816 hem tot Correspondent doen verkiezen.

Meer bekend in de geleerde wereld was H. K. A. EICHSTÄDT, de geleerde stichter van de *Jenaische allgemeine Literatur-Zeitung*, welk tijdschrift door hem geworden is en gedurende vele jaren onder zijne leiding geweest is, een voorraadkamer van Recensiën, die, zonder over de grenzen van wezenlijke Boekbeschouwingen te verdwalen, blijken droegen van de vruchten te zijn van geoefend oordeel en bondige geleerdheid. Een voltooid oorspronkelijk werk van Philologischen aard, van eenigen omvang, heeft men van hem niet; maar de keurigheid van zijnen echt-Latijnschen stijl, vooral ten toon gespreid in zijne Gedachtenis-rede aan GOETHE, en zijne gelukkige gave om de Latijnsche lier te bespelen, zouden voldoende geweest zijn om hem eene plaats te doen verdienen onder de Correspondenten van het Nederlandsche Instituut.

Om die verdienste te doen erkennen ten aanzien van JOHAN CASPAR VON ORELLI, is niet meer noodig dan diens naam uit te spreken, althans voor hen, die niet geheel onbekend zijn met hetgeen in de laatste 25 jaren op het veld der Philologie gearheid is. Voor hen ook zal het niet noodig zijn hem te doen onderscheiden van JOHAN KONRAD ORELLI, den uitgever van ARNOBIUS, van de fragmenten van SANCHUNIATHON en van de *Historia Arcana* van PROCOPIUS. Onze overleden Correspondent is de voortreffelijke bearbeider van CICERO, de Kritische uitgever van TACITUS en van een aantal andere oude schrijvers, en van wiens gelukkigen tact in het verklaren van HORATIUS nieuwe proeven worden te gemoet gezien in eene

nieuwe uitgave diens Dichters, welke, zoo gemeld wordt, bij zijn afsterven voor den druk gereed lag. VON ORELLI was in 1787 te *Zurich* geboren, en bestemd voor het predikambt in de Hervormde kerk, hetwelk hij ook in de Italiaansche stad *Bergamo* bekleed heeft. Later in *Zwitserland* tot een theologischen leerstoel geroepen, heeft hij uit den drang van dogmatische kerkgeschillen eene wijkplaats gezocht in de Oude Letteren, waaraan hij zich sedert dien tijd (1822) geheel heeft toegewijd. Hij was een vrijgezind man, een der vrijheidsvrienden van die dagen, die een belangrijk volk, vertrappt door Aziatische Despoten, en bij elke poging om zich op te rigten weder neergebogen door de Europische Politiek, eerst door geestbeschaving gepoogd hebben tot eene betere toekomst voor te bereiden, en vervolgens in den strijd voor de vrijheid, met raad en bemoediging en hulpbetoon hebben bijgestaan. Het dankbare *Griekenland* heeft ORELLI daarvoor met het Burgerregt vereerd.

De grenzen, door de welvoegelijkheid gesteld aan de voordragt van den Voorzitter in deze Vergadering, verpligten om te eindigen, en het woord te geven aan den Secretaris, die verzocht wordt het Verslag te willen voordragen van de werkzaamheden der Klasse gedurende de laatstverloopene twee jaren.

De Secretaris las daarop het volgende Verslag van de werkzaamheden der Klasse sedert hare jongste Openbare Zitting.

Slechts tweemaal mogt de Klasse in dit tijdsverloop zich vereerd zien met eene lastgeving van de Regering. Bij schrijven van 26 Aug. 1847 zond de Minister van Binnenlandsche Zaken aan de Klasse een adres, aan Z. M. ingezonden door den Burggraaf LOTTIN DE LAVAL, woonachtig te *Bernay*, in *Frankrijk*, waarin deze de vervaardiging aanbiedt van fac simile's, in pleister, van onderscheiden Beeldhouwwerken, behoorende tot de bouwvallen van *Niniveh*, *Babylon*, enz. Z. M. had reeds dadelijk te kennen gegeven, dat Hij voor zich ongenegen was uit eigen middelen zich daarmede in te laten. De Minister verlangde nu de inlichting en den raad van de Derde en Vierde Klassen,

4 October,
1 November,
1847.
20 Maart,
1848.